

[Kyed.]

Tilslutning til, men i Virkeligheden alt, hvad der indeholdes i Bemærkningerne til Lovforslaget om Fordelingen af Kortene o. s. v., for derom drejede Hovedparten af hans Tale sig, og det gav Ministeren for saa vidt ogsaa Tilslutning til. Jeg vil dernæst gerne takke det ærede Medlem for hans Udtalelse Sp. 1946 i Folketingstidende om, at det ikke var hans Mening, at Rugen skulde staa i en Underpris sammenlignet med de andre Kornsorter. Naar man erindrer den Kamp, vi andre i sin Tid førte for at faa Rugprisen op for de fattige Vestjyder, og den Modstand, vi mødte fra den højtærede Minister og Regeringspartierne, det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen deri indbefattet, og saa nu oplever, at han kommer og fortæller, at vi havde Ret, og er forarget over, at man har holdt den Pris i Underkanten af Prisen for Kornsorterne som Helhed, saa kan man rigtignok sige: Sandheden marcherer — om end det gaar langsomt inden for det radikale Parti.

Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) sagde: Venstre har ikke omtalt Mejeriorganisationernes Resolution, hvorefter han uden videre ræsonnerede som saa, at det maatte være ensbetydende med, at Venstre havde tiltraadt den. Nu haaber jeg, at det ærede Medlem vil tilgive mig, at jeg ikke har skrevet min Tale, saaledes som han havde tænkt sig, den skulde være, og som han maaske har indrettet sin Tale efter. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det, der er til første Behandling her, er Forslag til Lov om en Smørordning og ikke Mejeriorganisationernes Resolution, og derfor har jeg selvfølgelig i Overensstemmelse med Forretningsordenen beskæftiget mig med det foreliggende Lovforslag.

Dernæst spurgte det ærede Medlem, om jeg troede, det var Mejeribruget, der maatte betale Særtolden paa det danske Smør i England, for hvis jeg havde den Opfattelse, maatte jeg jo ogsaa mene, at det var Industrien, der betalte Tolden og ikke Forbrugerne. Ved en Afbrydelse gjorde jeg i Gaar det ærede Medlem opmærksom paa, at her var Tale om en Særtold og ikke om almindelig Told. Naar der er Tale om almindelig Told, kan Forholdene komme til at ligge anderledes, og det er det, de gør, naar der er Tale om Industribeskyttelsen. Men her er Tale om en Særtold, idet vi, der skal konkurrere med New Zealand og Australien paa det engelske Smørmarked, maa afgive 35 Øre pr. kg af den Pris, Markedet betaler, før vi faar Pengene hjem, medens de med os konkurrerende

Lande faar Lov at tage deres Penge hjem ubeskaaret. At det er det danske Mejeribrug, der betaler denne Særtold, fremgaar af de Priser, der var for det danske Smør paa det engelske Marked paa den ene Side, og de Noteringer, som Landbruget fik betalt efter paa den anden Side, før de nye Toldsatser blev indført og efter.

I 1931 betaltes der i danske Penge efter Noteringen i London i Gennemsnit for hele Aaret 2 Kr. 31 Øre pr. kg paa det engelske Marked, og de danske Mejerier fik udbetalt paa Grundlag af en Gennemsnitsnotering 2 Kr. 15 Øre. Der var altsaa en Forskel paa kun 16 Kr. pr. 100 kg. Tager vi 1936, vil vi se, at Gennemsnitsprisen paa London-Markedet, omregnet i danske Kroner, for hele Aaret var 2 Kr. 62 Øre, hvorimod den Notering, hvorefter vi fik udbetalt, lsa paa 2 Kr. 07 Øre; der var Forskellen altsaa blevet 55 Kr. pr. 100 kg i Stedet for de 16 Kr., før Særtolden blev indført. Og tager vi endelig de 3 første Kvartaler af 1937, ser vi, at Forskellen ogsaa der er 55 Øre pr. kg. Disse tørre Tal godtgør efter min Mening fuldstændig, at det er Mejerierne, der betaler denne Særtold.

Derfor hævder vi ogsaa med Rette, at Forbrugerne herhjemme har haft den store Fordel, at de har faaet alle Mejeriprodukter denne Særtold billigere end Verdensmarkedets Pris, som de ellers tidligere har betalt. Og naar nu Ministeren vil gøre op over for os og fortælle Folk, hvor meget det er, de skal betale til Landbruget, saa siger jeg: Højtærede Minister! Glem ikke at fortælle, at i Aarene siden 1932, da Ændringerne skete i den engelske Toldpolitik over for os, har vi leveret Forbrugerne herhjemme alle deres Mejerivarer 15 Mill. Kr. under det, vi vilde have faaet, hvis denne Særtold ikke var blevet lagt paa, 15 Mill. Kr. under, hvad Verdensmarkedets Pris vilde have givet os. Det er den Maade, man skal gøre Regnskabet op, det andet er ensidigt og uretfærdigt over for Landbruget. Det ærede Medlem siger, at jeg optræder som Frihandelens Talsmand. Det tror jeg ogsaa, jeg bedre egner mig til end det ærede Medlem. Jeg synes ikke, at nogen radikal Rigsdagsmand kan staa op og revse andre eller optræde som Frihandelens Talsmand, naar de tager i Betragtning, hvad der er sket fra 1932 til nu.

Til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget skal jeg sige, at det er kun glædeligt, at han nu, hvad maaske ikke altid har været Tilfældet, saa vidt jeg har forstaaet, siger,